

Γ΄ ΒΡΑΒΕΙΟ

(Προ)αισθήσεις

Κει τριγύρω στο τζάκι ακούγαμε
τον παππού να μιλά για τον πόλεμο
κι η φωνή του σαν έπεφτε πάνω μας
πιο ζεστή κι απ' της σπίθας τη φλόγα

Μας μιλούσε για πείνα και θάνατο
και μετρούσαμε εμείς τις πληγές τους
εβδομήντα και τέσσερις βγήκανε
μα όλο κάτι μας ξέφευγε πάντα

Κει μπροστά από το τζάκι τον βλέπαμε
τον παππού να μιλά για τον πόλεμο
κι η ματιά του σαν έπεφτε πάνω μας
στην ψυχή μας φωτιά απ' τη δική του

Στο ιερό του το πρόσωπο έγραφαν
οι σκηνές από εκείνα τα χρόνια
ο διωγμός απ' τα άγια τα χώματα
βόμβες, όπλα, φαντάρτοι, κανόνια

Κει μπροστά από το τζάκι μας άγγιζε
κάθε σπίθα βαριά από τη φλόγα
τόσο βάρος κουβάλησε πάνω του
και για εκείνο είναι πια μόνο στάχτη

Απ' τα χέρια του ο δρόμος του ξέκοβε
κι οι γραμμές τους θολώσανε τώρα
της ζωής του το τέρμα πια έφτασε
μα για μας η λαχτάρα απομένει

Κατερίνα Λοϊζίδη Β32

